

Rellotge de sol del Reial Monestir. Palau Abacial, façana de de ponent.

Sant Cugat del Vallès

Ubicació

Comarca: Vallès Occidental
Lloc/Adreça: Plaça d'Octavià. Façana de ponent del Palau Abacial.
Emplaçament Sant Cugat nucli

Coordenades:

Latitud: 41.47365
Longitud: 2.08478
UTM Est (X): 423582
UTM Nord (Y): 4591743

Classificació

Número de fitxa 08205 - 663
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Només resten algunes parts de l'arrebossat.
Protecció Legal
Tipus de protecció: BCIN
Europea – Atributs National Monument Record
inspire:
Observacions protecció: BCIN: RI-51-0000433 (Decret del 3/6/1931, publicat a la Gaceta de Madrid el 4/6/1931).
Data aprovació: dc., 03/06/1931 - 12:00
Número inventari Societat Catalana de Gnomònica: 1307.
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil

Ús actual: Simbòlic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Sant Cugat del Vallès

Fitxes associades:

[Palau Abacial](#)

[Relloctge de sol del Reial Monestir. Palau Abacial, façana de de
levant.](#)

Autoria de la fitxa Daniel Sancho París (Stoa, propostes culturals i turístiques SL)

Data de registre de la dv., 12/01/2024 - 09:01

fitxa:

Autoria de la darrera Oficina de Patrimoni Cultural

revisió:

Data de la darrera revisió: dv., 31/01/2025 - 16:40

Descripció

Restes d'un antic rellotge de sol situat a la façana de ponent del Palau de l'abat de l'antic monestir de Sant Cugat del Vallès, a la plaça d'Octavià. D'aquest rellotge només se'n conserven restes parcials de l'arrebossat. Han desaparegut els números i la vareta del gnòmon.

Història

Al segle X hi havia un primer edifici en aquest indret, probablement un hospital per acollir pobres i pelegrins, el qual més tard es va traslladar a l'altre costat de la plaça d'Octavià. Al segle XIII es va construir l'edifici actual, ampliat al segle XIV. En un principi tenia forma de castell. Acollia les estades que hi feien els reis catalans, era residència de l'abat i també la seu de l'arxiu monàstic. L'edifici tenia tres plantes i una terrassa amb merlets. A l'interior hi havia una masmorra als soterranis de la torre de l'Abat i un pati gòtic amb escala. Aquesta fortalesa va esdevenir tot un símbol del poder feudal exercit pels abats del monestir.

Al segle XIV el creixement de l'edifici cap a l'església, amb la construcció de l'ala sud, va ocasionar l'ocultació del rosetó de l'esquerra. Entre l'església i el palau hi havia una escala secreta que comunicava els dos espais, però aquesta part es va enderrocar l'any 1910 a causa de l'estat en què es trobava l'edifici.

Al segle XVIII, després de la guerra de Successió, Felip V va manar destruir les fortificacions catalanes. Aleshores Jeroni Oliver va transformar l'edifici, que va passar de castell a palau. Es va modificar la façana amb la incorporació de les obertures actuals, en forma de finestres i balcons. El 1735 l'abat Llupià va construir sobre l'antic pati i escala, i va fer un nou portal d'entrada amb el seu escut heràldic.

El 1835, després de la desamortització de Mendizábal, la parròquia de Sant Pere d'Octavià es traslladà al monestir. Aquest edifici actualment acull la rectoria amb els seus serveis, així com l'oficina de turisme.

Bibliografia

Enllaços d'interès:

gnomònica.cat (Consulta: 27-12-2023).

